

— Колкото горчивы и да сж нищо нѣма да ѝх наскърби; защото най главното е че ты си живѣ.

— Тѣй ли ти ся виждамъ че съмъ живѣ? Но туй е сумнително....

— И истииѣ лицето ти ся вижда много смутено, и не ся сумнявамъ че туй много ще наскърби майкѣ ти... Но знай добръ че тѣя ще тя направи скоро да ся съвземеш и поправишь; защото, разумѣва ся, че ще напусни всичкытѣ бѣдны заради тебе.

И като го потегли къмъ ложището на майкѣ му.

— Скрый ся тука, казва на Волскаго, като му посочи единъ кѣтъ тамъ задъ завѣсытѣ на одрѣтъ. — Можешъ да ѝх пазирашь отъ тамо, но трѣба да не ся явявашъ додѣто не ѝх прѣдрасположѣ. Казвамъ че излишната радость е опасна. Остави мя да направѣѣ азъ което трѣба. И първо, за да не ся зарадва по вече отъ колкото трѣба, ще да ѝ кажѣ че носишь нѣкаквы си скърбны извѣстия.

Волскый извади отъ джоба си единъ пакетъ запечатанъ, който съдържаше прѣписъ отъ обесчестителното писмо.

— Лошитѣ извѣстия сж въ туй писмо,